

# Zaak C-510/08

**Vera Mattner**

**tegen**

**Finanzamt Velbert**

(verzoek van het Finanzgericht  
Düsseldorf om een prejudiciële beslissing)

„Vrij verkeer van kapitaal — Artikelen 56 EG en 58 EG — Schenkbelasting —  
Bebouwd perceel — Recht op belastingvrije som — Verschil in behandeling  
tussen ingezetenen en niet-ingezetenen”

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 22 april 2010 . . . . . I - 3556

Samenvatting van het arrest

*Vrij verkeer van kapitaal — Beperkingen — Schenkbelasting  
(Art. 56 EG en 58 EG)*

I - 3553

Artikel 56 EG juncto artikel 58 EG moet aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een regeling van een lidstaat die voor de berekening van de schenkbelasting bepaalt dat de belastingvrije som bij schenking van een onroerende zaak die is gelegen op het grondgebied van deze staat, lager is wanneer de schenker en de begiftigde op de datum van de schenking in een andere lidstaat woonden, dan die welke zou zijn toegepast wanneer ten minste één van hen op diezelfde datum in de eerste lidstaat had gewoond.

die diezelfde zaak hebben verkregen van een niet-ingezeten schenker anderzijds, volgens een nationale regeling op voet van gelijkheid worden behandeld, kunnen deze begiftigden in het kader van dezelfde belastingheffing niet verschillend worden behandeld inzake de toepassing van een belastingvrije som op de belastinggrondslag van deze onroerende zaak zonder dat de eisen van het recht van de Unie worden geschonden. Tussen deze twee categorieën van personen bestaat, wat de modaliteiten en de voorwaarden voor inning van de schenkbelasting betreft, namelijk geen enkel objectief verschil in situatie dat een verschil in behandeling kan rechtvaardigen.

Aangezien volgens deze nationale regeling de toepassing van een belastingvrije som op de belastinggrondslag van de betrokken onroerende zaak afhangt van de woonplaats van de schenker en de begiftigde op de datum van de schenking, vormt de zwaardere fiscale last die op de schenking tussen niet-ingezetenen rust, namelijk een beperking van het vrij verkeer van kapitaal.

Overigens kan de lidstaat waarin de geschonken onroerende zaak is gelegen, zich ter rechtvaardiging van een uit zijn regeling voortvloeiende beperking van het vrij verkeer van kapitaal niet beroepen op de buiten zijn wil bestaande mogelijkheid voor de begiftigde om te profiteren van een soortgelijke belastingvrije som die wordt toegekend door een andere lidstaat, zoals de lidstaat waarin de schenker en de begiftigde woonden op de datum van schenking, die een gehele of gedeeltelijke compensatie zou kunnen vormen van de schade die de begiftigde heeft geleden als gevolg van de lage belastingvrije som die is toegepast bij de berekening van de in de eerste lidstaat verschuldigde schenkbelasting. Dit geldt temeer indien in de lidstaat waar de schenker en de begiftigde wonen, een lagere belastingvrije som geldt dan in de lidstaat op het grondgebied waarvan de geschonken onroerende zaak is gelegen, of de waardebepaling van deze zaak hoger ligt dan in deze laatste lidstaat.

Een dergelijk verschil in behandeling kan zijn rechtvaardiging niet vinden in het feit dat het betrekking heeft op situaties die objectief verschillen. Wanneer, ter fine van de belastingheffing op een door schenking verkregen en in de betrokken lidstaat gelegen onroerende zaak, de niet-ingezeten begiftigden die deze zaak hebben verkregen van een niet-ingezeten schenker enerzijds en de niet-ingezeten of ingezeten begiftigden die een dergelijke zaak hebben verkregen van een ingezeten schenker, alsook de ingezeten begiftigden

Voorts kan het risico dat de fiscale bepalingen inzake nalatenschappen worden omzeild doordat meerdere schenkingen tegelijk worden gedaan of het gehele vermogen van een persoon wordt overgedragen door middel van in de van tijd opeenvolgende schenkingen, geen beperking van de belastingvrije som rechtvaardigen wanneer dat risico zuiver hypothetisch is. Wat de mogelijkheid van latere schenkingen betreft, zij vastgesteld dat, hoewel de lidstaat op het grondgebied waarvan een onroerende zaak is gelegen die wordt geschonken, zeker het recht heeft om zich ervan te vergewissen dat de regels inzake erfbelasting niet worden omzeild door opgesplitste schenkingen tussen dezelfde personen, het risico op omzeiling met betrekking tot schenkingen tussen personen die niet in deze lidstaat wonen, net zo goed bestaat met betrekking tot schenkingen waarbij een ingezetene is betrokken. Nu de nationale regeling, om dergelijke opgesplitste schenkingen te voorkomen, niet bepaalt dat voor schenkingen waarbij een ingezetene is betrokken een verlaagde belastingvrije som geldt, maar hooguit dat de hoogste belastingvrije som voor dergelijke schenkingen slechts eenmaal wordt toegepast op het totaal van de betrokken schenkingen, kan de toepassing van een

lagere belastingvrije som wanneer de schenking plaatsvindt tussen personen die geen ingezetenen zijn, niet worden beschouwd als een geschikt middel om het doel, een dergelijke omzeiling te voorkomen, te bereiken.

De betrokken regeling kan evenmin worden gerechtvaardigd door de noodzaak om de samenhang van het nationale belastingstelsel te bewaren, aangezien het fiscale voordeel dat in de lidstaat op het grondgebied waarvan de geschonken onroerende zaak is gelegen, voortvloeit uit de toepassing van de hoogste belastingvrije som wanneer bij deze schenking ten minste één ingezetene van deze staat betrokken is, hier niet wordt gecompenseerd door een bepaalde belastingheffing in het kader van de schenkbelasting.

(cf. punten 28, 35, 38, 42, 44, 46, 48-51, 54-56 en dictum)